

[Kyed.]

paa, siger: nu skal I gaa i Arbejde. Jeg ved ikke, hvor nødvendig denne Ændring er, men det er vi jo i Stand til at drøfte i Udvalget.

Der næst er der en Bestemmelse om, at man alle Vegne skal skaffe Adgang til natur-skønne Steder. Jeg kan ikke overse Rækkevidden af en saadan Bestemmelse. Det kan jo mange Steder volde meget mere af Besvær og Udgifter og Gene, end man maaske betænker, men ogsaa dette som saa mange andre Ting mener jeg vil blive Genstand for nærmere Drøftelse i Udvalget. Det, jeg her vil pege paa, er Bestemmelserne i § 13, som tager Sigte paa Fjernelse af Bygninger og Beplantninger, der virker skæmmende paa Naturen, naar en saadan Fjernelse ikke medfører uforholdsmæssigt Tab. Der findes jo adskilligt, der skæmmes Naturen, og en Forandring i Moden med Hensyn til, hvad man finder skønt eller uskønt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Bomholt var inde paa det, kan jo afstedkomme Modsætninger mellem dem, der skal fjerne saadanne Ting, og dem, der bestemmer derover. Men bortset herfra, en saadan Bestemmelse vil i adskillige Tilfælde medføre Tab for den paagældende Ejer, og jeg gaar da ud fra, at hvis Bestem-melsen gennemføres, maa det være under den Forudsætning, at Ejeren har Krav paa fuld Erstatning.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 23 om Adgang til Strandbredder er jeg ikke klar over, og det var for øvrigt det ærede Medlem Hr. Bomholt heller ikke, om denne Bestemmelse uden videre kan overføres paa Søbredder. Det ærede Medlem udtalte, at man maatte undersøge det i det enkelte Tilfælde. Jeg mener derfor, at vi maa have en nærmere Prøvelse af, hvor stor en Rækkevidde en Overførelse af denne Bestemmelse fra at gælde Strandbredder til at gælde Søbredder kan faa, og i hvilke Tilfælde man særlig mener at ville anvende den.

Bestemmelserne om, at Forurening af Vandløb og Søer saa vidt muligt skal ophøre, er jo absolut paakrævet i mange Tilfælde, ikke mindst af hygiejniske Grunde, med det vil selvfølgelig i mange Tilfælde koste mange Penge. Det ærede Medlem Hr. Bomholt strejfedes Forholdene ved København; man ser, hvad det koster Københavns Kommune at faa Udløbene til Øresund forandret. Og skal denne Bestem-melse gennemføres, tror jeg, man samtidig maa optage en Ændring i anden Lovgivning med Hensyn til Vandløb, Fjernelse af Spildevand, og hvad dertil hører, for at

der kan blive Harmoni mellem dette Lovforslag og de Bestemmelser, der skal være gældende paa dette Omraade, da jeg ikke tror, at de Bestemmelser, vi i Øjeblikket har, er tilstrækkelige.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 25 vedrørende de generelle Byggelinier — 100 m fra de for Græs vækst blottede Strandbredder og 300 m fra Skove — er jeg af den Opfattelse, at man maa kunne opnaa det tilsigtede Formaal paa en for alle Parter mere praktisk og tilfredsstillende Maade end ved en for hele Landet gældende generel Byggelinie. Under alle Omstændigheder, hvis et saadant Forslag skal gennemføres, maa jeg være af den modsatte Opfattelse af det ærede Medlem Hr. Bomholt, der mente, at der ikke kan være Tale om Erstatningspligt i noget Tilfælde. Det maa der kunne blive, for vi maa ikke glemme, at der er mange Steder, hvor Folk har købt sig et Stykke Strandbred, som staaer dem i adskillige Tusind Kroner, ogsaa mindre velhavende Folk. Jeg kender Eksempler ovre fra Fyn, hvor Folk har købt et saadant Stykke Strand, og hvor Bebyggelsen nu vil blive forhindret, hvis Bestemmelserne gennemføres; det drejer sig om Strandstykker, som det offentlige har bedømt til at have en Værdi af 20 000 Kr., og det kan man ikke saadan uden videre se bort fra, for de har kun denne Værdi, for saa vidt Bebyggelse kan finde Sted.

Jeg er ikke uenig med den højtærede Statsminister i, at der maa sikres Befolkningen Adgang til Stranden, og at der maa være fri Færdselsret for Fodgængere langs med Stranden. Derom tror jeg, man fra alle Sider kan blive enig, og jeg er ogsaa enig med den højtærede Statsminister i, at det er formaalistjænligt, at der i den ændrede Naturfredningslov findes Bestemmelser, der kan regulere Bebyggelsen, saadan som man finder den f. Eks. langs med Køgevejen, hvad den højtærede Statsminister pegede paa. Men nu er Forholdet dog det, saa vidt mig bekendt, og det fremgaar af Naturfredningsforeningens Aarsberetning, at man netop har taget de Forhold i Betragtning, da man lavede denne nye Strandvej til Køge. Der staaer i hvert Tilfælde i Naturfredningsforeningens Aarsberetning for 1931—32 S. 19 — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Som det vil erindres, stillede Rege-ringen som Betingelse for Statens Bidrag til den nye Køge Landevej, at der fra Vejen sikredes Offentligheden fri Udsigt over Stranden og Køge Bugt og paa visse Arealer fri Adgang til Badning og Fri-